

Οι Κορίνθιοι τότε συγκέντρωσαν περισσότερο στρατό και πλοία, αποφασισμένοι να κηρύξουν την Επίδαμνο αποικία τους και να τιθασεύσουν την Κέρκυρα. Ζήτησαν και πήραν βοήθεια από την Κεφαλληνία, τα Μέγαρα, την Επίδαυρο, την Ερμιόνη, την Τροιζήνα, την Λευκάδα και την Αμβρακία. Τότε οι Κερκυραίοι ζήτησαν τη βοήθεια της Αθήνας, αλλά οι Κορίνθιοι το έμαθαν και απείλησαν την Αθήνα ότι τυχόν παρέμβασή της υπέρ της αποικίας τους και εναντίον αυτών, θα συνιστούσε παραβίαση της ειρήνης που είχε υπογραφεί με τη Σπάρτη και γενικά με την Πελοποννησιακή Συμμαχία το 445 π. Χ.

Αν και στην πρώτη ναυμαχία Κορινθίων και Κερκυραίων για την Επίδαμνο η Αθήνα δεν είχε ακόμα αναμιχθεί και αυτή είχε λήξει υπέρ των Κερκυραίων (οι Κορίνθιοι βρέθηκαν τότε απροετοίμαστοι) τώρα ήταν φανερό ότι με την ετοιμότητα της μητρόπολης και των συμμάχων της η ναυμαχία θα έληγε μάλλον με ήττα των Κερκυραίων. Αυτό θα ενίσχυε πολύ την Κόρινθο που ήταν εμπορική αντίπαλος της Αθήνας ειδικά στο εμπόριο προς το Ιόνιο και τη Μεγάλη Ελλάδα (κάτω Ιταλία και Σικελία). Η Αθήνα έκρινε σκόπιμο να παρέμβει όσο πιο διακριτικά μπορούσε υπέρ της Κέρκυρας, αλλά αυτό δεν κατέστη δυνατό να μην ενοχλήσει και οι Κορίνθιοι στη

συνέχεια ζήτησαν να συγκληθεί συμβούλιο για την κήρυξη πολέμου. Μέχρις ότου γίνει αυτό, πάντως, οι Κερκυραίοι μπήκαν στην Επίδαμνο και αποκατέστησαν τους αριστοκράτες.

Το 314 π. Χ. η Επίδαμνος κατελήφθη από τον Κάσανδρο της Μακεδονίας, αλλά οι Κερκυραίοι θεώρησαν πιο σύμφороο παρέδωσαν την πόλη να διοικείται από Ιλλυριούς. Εξεδίωξαν τον Κάσανδρο και Επίδαμνο στον Ιλλυριό βασιλιά Γλαυκία. Κάποια στιγμή ως βασίλισσα της περιοχής αναφέρεται η Τεύτα, ιλλυρικής εθνότητας επίσης.

Η πόλη κατελήφθη από τους Ρωμαίους και το 229 π.Χ. . Από τότε η πόλη έμεινε σε ρωμαϊκά χέρια και αναφέρεται στο εξής ως Δυρράχιο επειδή η λατινική επιρροή μετέβαλε σε δυσοίωνο το αρχαιοελληνικό όνομά της -στα λατινικά το δεύτερο συνθετικό παρέπεμπε στο επίθετο damno που σήμαινε καταραμένο και καταδικασμένο σε θάνατο.

Πηγή: <https://el.wikipedia.org/wiki/>

